

XX.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Tillæg til Lov om Søværnets Ordning af 28de Mai 1880.

(Udgiven af Landstingets Udvalg den 17de December 1886.)

Udvalget har fra Marineministeriet modtaget en omstændelig Meddelelse for Befalingsmændenes Anvendelse og Fordeling under større Søudrustninger, og dets Flertal (Carstensen, Blom, Griksen, Frijs, Suel, Raben og Tuxen) er derved yderligere blevet overbevist om, at den Udvidelse af Søofficerskorpsets Kammer, som søges tilveiebragt ved at udvide Premierlieutenanternes Antal fra 60 til 72 og ved at oprette en Forstærkningsafdeling, bestaaende af 4 Kommandører og 8 Kapitainer, er paatrængende nødvendig, hvis blot en nogenlunde omfattende Del af Søkrigsmateriellet skal kunne benyttes med kort Varjel. Under en hurtig Mobilisering vil man endog, trods den forestaaende Udvidelse af Befalingsmændenes Antal, i de forskellige Korps'er have store Vanskeligheder at kæmpe med, idet adskillige Officerer til enhver Aarstid ere fraværende, dels med de udkommanderede Skibe, dels til Koffardis og dels under Udførelsen af tjenstlige Hverv, saasom Reiser i videnskabelige Diemed, Sendelser i teknisk Diemed til Udlandet og Lignende. Enkelte af disse Officerer kunne vel under hurtig Krigsberedskab

kalbes tilbage; men andre — saasom de i Vager- og Mærkevæsenet ansatte Befalingsmænd — maa blive paa deres Post netop under Krigsberedskabet, da de have et stort og betydningsfuldt Arbejde at udføre ved Overgangen fra Fred til Krig. Der vil endvidere blive Brug for et ikke ringe Antal Befalingsmænd ved Depotafdelingen, som skal samle, indordne og fordele hele det indkaldte Mandstab, og endelig vil der under Krigsberedskabet stilles store Fordringer til særlig uddannede Befalingsmænd, saavel af det aktive som passive Minevæsen, ligesom det vil være af særlig Betydning, at de Maskinister, man raader over, ere nogenlunde fortrolige med de Maskiner, som de skulle betjene. I denne sidste Retning vil man dog, trods den forestaaende Forøgelse, være henvist til, efterhaanden som flere Skibe udrustes, at ty til Kræfter fra Koffardimarinens; men nogenlunde stærke faste Kammer ere dog ubetinget nødvendige, da man ved en Krigs Udbrud næsten udelukkende vil være henvist til de i Tjenesten staaende Maskinister, fordi man netop under Fredsbrudet sikkert vil faae Brug for alle disponible Koffardidampere